

Publicerad 2010-09-07 13:09 av Jimmie Tschander

Kärlekens mörka väg

Du var mitt ljus när det var mörkt,
det var din hand som torkade mina tårar när jag grät.
Det var dig som jag älskade mer än allt,
när jag gjort något mindre bra var det du som förlät.
Vi som skulle bygga för ett liv tillsammans,
barnet du bar hann du aldrig föda.
Famijelivet stod där på glänt,
nu är ni båda två borta och döda.
Jag fick aldrig chansen att ta farväl,
eller kyssa dig en sista gång.
Vi som skulle gifta oss,
vandrar upp längs kyskans vackra gång.
Det känns som om jag tappat fotfästet,
som om någon dragit undan marken under mina fötter.
Allt jag levde för är nu borta,
det som var mitt livs rötter.
Jag vet inte vart jag är på väg,
mot en svart mörk oas.
Hela livet är i spillror,
allt har totalt gått i kras.
Nu har jag ingenting kvar,
vad ska jag nu leva för.
Jag kan inte andas något mera,
jag följer kärlekens väg och dör.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jimmie Tschander med Poeter.se id #32933 innehar upphovsrätten